Ч. 239. Второк 5 падолиста (23 жовтня) 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:

на цілий рік	К	4·80
на пів року	„	2·40
на чверть роау	„	1·20
місячно . . .	„	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К	10·80
на пів року	„	5·40
на чверть року	„	2·70
місячно . . .	„	—·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

До ситуациї. — Трета росийска Дума. — З балканьского півострова. — Вісти з Марокка. — Американьска криза.

Після донесеня з Праги збирають ся там нинї комітети виконуючі чеських аґрарців і Молодочехів в справі ухваленої у Відни спільної тактики, а то для порішеня остаточного тої справи. В Бернї моравскім відбудуть ся знов в тій самій цїли збори католицко-народного сторонництва ческого. Нема нїякого сумнїву, що виконуючі комітети приймують ухвали парляментарних комісий. В справі ческої міністериальної кризи буде предложена виконуючому комітетови кандидатура пос. Пражка на міністра рільництва. Тій кандидатурі противлять ся Нїмцї. Пос. Прашек не говорить навіть добре по нїмецки. Міністер торговлї др. Форшт рішучо уступає з кабінету, винаймив бо собі навіть в Празї вже мешкане. Др. Пацак полишить ся імовірно в кабінетї. В справі міністерства торговлї нема ще доси нїякого рішеня. Також вісти, що п. Президент міністрів бар. Бек мов би обняти тимчасово міністерство торговлї, суть поки що лише поголоскою. В кождім случаю, коли би пос. Прашек був іменований міністром рільництва, ґр. Аверсперґ не полишив ся би в кабінетї. — Праска „Union" доносить, що п. Президент міністрів відбуває з Колом польским і з Нїмцями конференциї, чи вже тепер має бути переведена реконструкция кабінету. Чи розвязане кризи наступить в найблизших днях, буде зависїти в першім рядї від ческих аґрарців і від нинїшної ухвали їх виконуючого комітету. — Орґан пос. Кльофача „Slovo ceske" взиває провідників всїх ческих сторонництв в Радї державній, аби скликали повне засїдане послів ческих на второк до Відня, щоби остаточно порішити о становищи ческої делеґациї до правительства, взглядно до угодових предложень.

З Петербурга доносять: До суботи в полудне звістних було 398 вислїдів виборів до думи. Именно вибрано: 189 з правиці і монархістів, 113 жовтнївців і умірених, 4 зі сторонництва мирного відродженя, 36 кадетів, 14 Поляків, 6 магометан, 10 социяльних демократів, 243 лївиці, 2 диких. Має бути вибраних ще 47 послів. — Дальше доносять з Петербурга до „Russ. Korrespondenz": Вислїд виборів викликав в кругах бюрократів велике зачудоване. Непримирима крайна правиця входить до третої думи в величезній силї. Вже то само грозить спорами з правительством Столипина. Один з високих урядників заявив, що тепер треба уникати всякої крайности без взгляду на те, чи походить з правиці чи з лївиці. Задачі правиці і єї стремленя ясні. Яко крайно монархічне сторонництво понимає фальшиво навіть монархізм в Росиї. Єї одиноким бажанем єсть привернути давний абсолютизм. В третій думі правиця завдяки своїй силї буде цїлком певно старати ся то бажане здїйстнити, а що не перебирає в средствах, треба побоювати ся всїляких спорів і внутрішних потрясень. — „Petit Parisien" подає неімовірну поголоску, що цар затвердив нову конституцию, котра буде оголошена на случай, коли би трета дума показала ся неспосібною до працї. Нова конституция має відбирати думі право законодавства і придїлює думі лише дорадчий голос.

Грецке правительство вислало окружник до своїх заступників при чужих правительствах у відповіди на послїдне письмо Австриї і Росиї. В окружнику вказано на те, що відповідно до візваня держав, Греки прибрали в Македониї мирне становище, що однакож заохотило болгарскі шайки до насильств. Грецке

---

1)

ПРОПАВШИЙ.

(Оповідане Х. Фабриция).

По чотирох місяцях щасливої дороги попри ріг Доброї Надії та попри Сьв. Єлену, їдучи з Калькути, станув пишний транспортовий корабель анґлїйскої маринарки „Лягоре", що їздив до Всхідної Індиї, дня 12 лютого 1857 в Савтемтонї (Southampton). З помежи численних єго пасажирів певно нїхто не дожидав з такою нетерпеливостию хвилї, в котрій буде міг знову станути на анґлїйскій земли, як інспектор телєґрафів Ришард Гердінґ, ще молодий мужчина високого, стрункого росту з чорним волосєм і живими, весело в сьвіт споглядаючими очима. А на корабли мабуть всї уважали сю радістну нетерпеливість за добре оправдану, бо преці знали, що Гердінґ побувши через кілька лїт на самотній стациї в глубинї Бенґалїї, задумав побути через довший час на добре заслуженій відпустці вріднім краю, де єго дожидала люба єго наречена Лукія Морґан. Одержавши недавно тому таке службове становище, що дозваляло єму оснувати собі своє власне домашнє огнище, мав він тепер надію, що буде міг до кількох недїль оженити ся. Серце било ся в нїм весело на гадку, що коли буде знову вертати до далекого краю, поїде вже з ним єго молода жінка.

Попращавшись коротко з капітаном, пішов чим скорше на стацию зелїзницї. Пізнїйше показало ся, що він тут купив карту їзди і надав всї свої пакунки. Аж до часу, коли відходив вечірний поспішний поїзд, оставало ся ще около чотирох годин. Він розвідав ся у дверника зелїзничого про добру реставрацию і запримітив при тім, що перейде ся трохи по незнанім єму портовім місті.

То було й послїдне, чого можна було розвідати ся про єго побут в місті від часу, коли вийшов з корабля. Переїхав тілько тисяч миль без всякої пригоди, а отсей послїдний кусник дороги, на кінцї котрої дожидала єго наречена і нетерпеливо числила мінути аж до єго приїзду, мав стати злощастним для него. Він не доїхав до вітчини і пропав, не давши нїякого знаку житя о собі.

Лукія Морґан прочитала в ґазетї єго імя межи пасажирами, що приїхали на „Лягоре", і дожидала єго очевидно зі зворушенем, яке з кождою диною ставало щораз більше. В щирій любови старала ся щораз то новим способом оправдувати милого перед своїми родичами та й перед собою та пояснювати, чому він так довго не приїздить.

Але наконець не могло вже бути нїякого сумнїву, що Гердінґа стрітила якась невияснена пригода.

Але що такого стало ся? Тота непевність мучила нещасливу наречену більше, як колиб була напевно довідала ся, що милий погиб від удару бенґальского сонця, що утопив ся підчас бурї в мори або що пожив смерти від якоїсь із многих небезпечностий єго званя в далеким краю. Бо гірше як смерть якогось нам близького своякa єсть єго щезнене, скоро й слїд за ним пропаде і нема способу пояснити, як і де він пропав.

А преці майже кождий вже чув о подібних случаях, довідав ся бодай із оголошуваних в ґазетах списів та оповісток, як численнї бувають того рода случаї, що поодинокі люди пропадають десь без слїду в якийсь невияснений, загадочний спосіб навіть в так добре під взглядом полїцийним впорядкованих, культурних державах европейских. В протягу року щезає без слїду богато кораблів на широким мори, здалека від людскої помочи а своякн залог ждуть надармо у вітчинї через цїле житє якоїсь звістки від них. Длятого вість, що якийсь корабель „загирив ся на мори", зворушує людий завсїгди більше, як навіть найстрашнїйше розбите корабля, бо в сїм случаю бодай якийсь розбиток або останки, які вода викине на беріг, дають пізнати, яка судьба стрітила залогу корабля. Так само маєсь річ, коли розходить ся о пропавших поодиноких людий: своякн позістають роками, часто навіть і на завсїгди в непевности о їх житю або смерти, при чім ще уява збільшає незвістні нещастя і представляє їх так страшними, що наконець навіть викрите якогось дїйстного злочину доконаного на пропавшім відчуває ся яко успокоюючу певність.

Лукія Морґан була одинокою дочкою маючого купця, котрий в Кроспорт *), малім, хо-

---

*) Місцевість ся, тепер модне і улюблене купелеве місце, називає ся поправдї инакше, та й імена осіб, які в сїм оповіданю, взятім з дїйстности, грають ролю, змінив автор з легко понятних причин.

правительство готове всьо зробити для успокоєня Македониї; в тій цїли треба перед усїм усунути аґітацию і перевести відмежене властивої Македониї. Грецке правительство буде і дальше впливати в мирнім дусї на Греків в Македониї.

На площи сьв. Марка в Білгороді відбули ся вчера по полудни народні збори протестуючі, в котрих взяло участь около 5000 осіб. Принято однодушно резолюцию, осуджуючу полїтику правительства, а особливо закритє скупштини, жадаючу скликаня великої народної скупштини для ревізиї конституциї. Зібрані розійшли ся спокійно.

Дописуватель „Matin-a“ з Маракешу доносить, що конференция француского посла з султаном Абдул-Азісом викликала велике невдоволенє у Муляй-Гафіда, бо становить для него доказ, що Франция попирає Абдул-Азіса. Муляй-Гафід приготовляє ся енерґічно до бою, а має він великі грошеві засоби, бо найшов у своїй палатї кількамілїоновий скарб. Є фактом, що тепер курсує в місті богато золотих іспаньских монет з кінця вісїмнайцятого столїтя. Згаданий дописуватель побоює ся, що на Маракеш нападуть незабаром розбишацкі племена з гір, так як то зробили з Казаблянкою. Жидівскі родини починають громадно покидати Маракеш і хоронять ся в портових містах.

Банкротства в Америцї не переводять ся. В С. Франціско спинила виплати „California Saf Deposit and Trust Company“ і кілька других промислових підприємств. Збанкротували також два великі банки в Бальтіморе і Дет'н. Комітет, вибраний до провіреня стану Кнїкеборского тресту, заявив, що той банк буде міг вивязати ся з усїх своїх зобовязань. До ратованя американьских банків взяли ся й банки в Льондонї й Парижи. Париский банк у Франциї визначив на сю цїль 75 мілїонів франків.

Новинки.

Львів, дня 4-го падолиста 1907.

— **Відзначеня.** Є. В. Цїсар надав Михайлови Кришпінови, директорови урядів помічничих Прокураториї скарбу у Львові, титул цїсарского радника з увільненєм від такси.

— **Іменованя.** П. Намістник іменував канцелїстів Намістництва: Кароля Скрживана, офіциялом Намістництва, Франца Білїньского, Еміля Уленецкого, Ів. Райндля і Ант. Бимера секретарями повітовими.

— **VIII кл. ранґи** признало Мінїстерство віроісповідань і просьвіти гр. к. катехитї II ґімназиї в Чернївцях о. Атанасию Левиньскому.

— **Дрібні вісти.** У Львові уродило ся в мїсяци вересни 1907 р. 500 дїтий а померло загалом 311 осіб, з того найбільше бо 59 на туберкули легких. — До дня 31 жовтня занедужало в Києві на холеру 946 осіб, з того померло 239. Холера слабне. Оногди зголошено 17 случаїв занедужаня, з котрих 5 закінчило ся смертию. — Місто Київ після послїдної переписи числить 449.000 мешканцїв. — Якийсь Кіплїнґер урядив собі оноді у Відни таку шалену їзду автомобілем по алеї Пратеру, що одну особу роз'їхав на смерть, 3 особи тяжко покалїчив, а 10 лекше. — Торговельник брилянтів Л. Фрайлїх зголосив в дирекциї полїциї в Кракові згубу портфелю, в котрім було 13 пачок менших і більших брилянтів вартости 80.000 франків і 9300 К готівки в банкнотах та 3 векслї. — Вчера впав у Львові перший снїг, але до полудня стопив ся; нинї досьвіта перепадав знов дрібонький, але около полудня випогодило ся. — П. Ісаак Штаєрман, властитель парового млина в Стрию, оповіщує в одній з львівских ґазет, що неправдою єсть, мов би то в муцї з єго млина найдено хробаки і длятого єму млин замкнено; була лиш закісна мука з паутиною а Староство наказало млин очистити. Він же сам застановив млин, щоби переконати ся, в якім станї знаходить ся єго майно і при тій нагоді не знайшов ніяких хробів. — В Ясенові коло Бродів різбар Ґабриелї вхопив на тамошній почті зі стола майже в очах почтмайстра банкнот на 100 К і сховав за ковнїр. Почтмайстер спостеріг ся і зараз арештував проворного різбаря. — Після дотеперішних диспозиций з полків піхоти ч. 58 і 98 будуть по одним батальоні перенесені до Дальмациї; полк гузарів ч. 10 перейде з Черновець до Будапешту а полк уланів ч. 3 прийде з Відня до Золочева. — Міхна Іван, родом з Гвіздця коло Коломиї, лїт 25, муляр і швець з фаху, втік вчера з львівского заведеня карного і доси не можна було єго віднайти. Рівночасно з ним втїкало ще й 7 инших арештантів видобувшись на дах, але їх половлено.

— **Загальні збори** музичн. Тов. ім. Лисенка у Львові відбудуть ся в недїлю дня 17 с. м. о 3 год. по полудни в льокали „Музичного Інститута“ („Народ. Дім“ II поверх).

— **Фотоґрафованє на віддаль.** З Берлїна доносять, що оноді зроблено там з успіхом пробу переношеня при помочи бездротного телєґрафу фотоґрафічних знимок між Парижем а Берлїном. Пробу проведено між редакциями Local Anzeiger-a і париской Illustration. З Парижа переслано фотоґрафію президента Фалїєра, з Берлїна нїмецкого цїсаря. Обі знимки удали ся знаменито.

— **Реорґанізация Тиролю.** В Тиролю має бути заведений на пробу новий поділ на округи замість давного поділу адмінїстрацийного на повіти. Утворені мають бути також окружні ради, що будуть функционувати під проводом окружних старост. Тирольске намістництво для многих справ буде послїдною адмінїстрацийною інстанциєю, котрою доси було мінїстерство внутрішних справ.

— **Рідкий ювілей** обходила дня 27 жовтня с. р. вдовиця по банковім возьнім у Відни, Люцинда Поллячек. Того дня іменно минуло якраз 50 лїт, від коли панї Поллячек спровадула ся до свого помешканя на третім поверсї в домі при ул. Альзер ч. 32. Яко молода жінка, котра лише що тоді віддала ся, спровадила ся она зі своїм мужем, касовим возьним тодішного Национального Банку (тепер Австро-угорского Банку), до того помешканя, котре займає ще й нинї зі своїми троїма внученятами, дїтьми свого помершого сина, і господарить там все ще як за молоду, хоч нинї минуло їй вже 77 лїт. Не було то й не є, що правда, велике господарство, бо платня банкового возьного не була й перед 50 роками страшенно велика а пенсия, яку тепер вдовиця побирає, виносить ледви 50 корон місячно. Мимо того уміла Поллячекова позискати собі прихильність всїх комірників тої каменицї, а найлїпшим доказом того був день єї 50-лїтного ювилею замешканя: всї сусїди і сусїдки складали ювилятцї того дня свої желаня, вечером зробили їй молоді люди перед єї помешканєм серенаду; дїти всїх льокаторів явили ся вечером з лямпіонами і принесли їй лавровий вінець, наспіли телєґрами і дарунки, коші з фляшками вина, навіть шампаньского, дуже богато тортів і множество цьвітів. Такого ювилею — пишуть віденські ґазети — улиця Альзер ще нїколи не обходила. — Безперечно, що се незвичайно рідкий ювилей, який приміром у Львові був би просто неможливий, не лиш для того, що у Львові нїякий льокатор не може довго мешкати в якійсь каменици, бо каменичник без сумніву підвисшав би єму чинш, чим довше би він мешкав, виходячи з того погляду, що коли льокатор довго мешкає, то видко, що помешканє догідне для него, отже повинен більше платити — а відтак і льокатори у Львові дивлять ся вовком один на другого, хоч би що до майна і суспільного становища були собі зовсїм рівні. О нерівних нома вже що й говорити.

— **Недостача гроший** дає ся сильно відчувати не лише на грошевих торгах, але й у всїх підприємствах. Великі фабрики і гуртівні доставники напирають о виплату належитости а менші підприємці і купцї не можуть стягнути своїх претенсий. Урядова „Gazeta Lwowska“ зачинає чим раз більше розширяти рубрику оголошень „упалости“. В послїдних часах отво-

---

рошім, рибацкім селї, положенім живописно на полудневосхіднім побережу Анґлиї, побудував був собі на старі лїта домівку. Посеред буйної зелени старанно управляного города стояв не конче великий, але масивно і догідно збудований дім трохи на боцї від села при гостинци, що вів вздовж побережа. Передна єго сторона з високими причілками і коминами в голяндскім стилю була досить богато украшена своєродними каменярскими роботами. Коло тяжких дубових дверий стояли два стовпи, що кінчили ся львиними головами, а на право і на лїво від всходу були зроблені два півкруглі камінні сідиска, котрі спочивали також на львиних лабах. Цїлість робила дуже принадне враженє а дім той можна було уважати за найкрасший двірок в сільци, в сусїдстві котрого якраз під ту пору зачали деякі будівничі ставити перші віллї і готелї для купелевих гостий і тих, котрим надоїло сидїти заєдно в містї.

В сїй хорошій домівцї родини Морґанів, де давнїйше було весело і щасливе родинне житє, переповнене молодечою безжурною веселостию Лукії, настав тепер глубокий сум.

Де подів ся Гердінґ? Що з ним стало ся?

Взяли до помочи найзручнїйших детективів столицї, не жалували коштів, але не знайшли ні найменшого слїду по пропавшім. Від дирекциї зелїзницї наспіла звістка, що єго пакунків нїхто не відобрав. Мимо того Лукія не тратила надії, що ще колись наспіє весела вість, що ще раз сонїчко щастя заблисне для неї в житю, котре нагло стало для неї так пусте і порожне.

Противного погляду були єї знакомі, бо коли взяли добре під розваги все, що в сїм случаю стало ся, то були загально того переконаня, що нещасливого урядника вже давно нема на сьвітї, що він на всякий случай став ся жертвою якогось розбійничого нападу, хоч декотрі добрі душі не могли видержати, щоби деколи при якій нагоді не звернути уваги на то, що може то він таки добровільно втік з якоїсь незвістної, підозріної причини.

Для Лукії минав час в безнастаннім роздумуваню над тайною, котра для всїх инших перестала вже давно бути нею, а то єї страшно мучило. З горячковою нетерпеливостию виглядала що дня листоноса, так, що той добродушний чоловічиско волів іти дальшою дорогою, щоби лиш не переходити попри двірок, зпоза вікна котрого виглядало запавше, бліде личко і спозирало на него, та аж тоді в розпуцї щезало, коли він поклонившись, минав двірок.

Пан і панї Морґан, хоч і самі були тим до глубини тронуті, то все-таки в виду нїмої розпуки улюбленої дочки старали ся з трогаючою ніжностию єї потїшати. Але їм лиш з трудом удавало ся розрушати єї бодай хвилево і отрясти з горя, котре преці і їх так само гризло та котрого й они не могли позбути ся.

В сих тяжких днях єї першого безмежного горя були для Лукії великою розрадою ті многі докази щирого сочувства і повної любови опіки, яку оказував їй поправдї зовсїм несподівано єї свояк Павло Паркер. Він був ще малим хлопцем, коли остав ся сиротою і виховував ся разом з нею в домі єї родичів, взяв ся був опісля до рільної господарки і поки що господарив в сусїдстві на малій маєтности, котру взяв був в посесию. Єму було ледви двайцять і пять лїт а з лиця був він не конче хороший, але за то незвичайно уважав на себе і убирав ся дуже елєґантно, завсїгди після найновійшої моди. Білявий і з лиця блїдий, мимо того що виглядав поверховно на чоловіка спокійного і байдужного, був все-таки дуже пристрастної вдачі а коли був молодшим, то проявляв нераз брак серця і чувства. Мимо того що они дитинні лїта прожили разом, не було все-таки межи Лукією а єї свояком нїколи великої сердечности. Тим більше була она єму тепер вдячна за то ніжне і сердечне чувство, яке він їй при сїй нагоді оказував. Але їй і на думку не прийшло, щоби єї свояк Павло міг тепер, коли єї нареченний пропав, мати для неї якесь инше чувство, як чувство свояцтва і молодечої дружби. Небавком мусїла однак переконати ся, що він щораз явнїйше старає ся о єї руку.

(Дальше буде).

рено конкурс до „Подільскої фабрики машин і рільничих знарядів, а також відливарні зеліза та бронзу Міхаловского, Кураткевича і Спілки в Бережанах". У Львові одна фінансова інституция уладила ся оноді в той спосіб, що позичкову промесу, яка виносить майже пів міліона корон, виплатила заставними листами другої інституції, у котрої зараз зголошено ся по виплату готівки. Хотяй се було великою несподіванкою, всеж таки тої виплати довершено.

— **Про убите начальника тюрем** в Петербурзі, державного радника Максимовского, доносять росийскі часописи ось що: До головної тюремної управи зголосила ся молода дама і просила повідомити про себе начальника. Їй відповіли, що начальник не має часу. Для розмови з нею вийшов тюремний інспектор. Дама сказала єму, що она просить за брата свого чоловіка Новоселова, який сидить в пересильній тюрмі за участь в рабунку. Дама просила, щоби позволили присилати єму з дому їду; однак інспектор відмовив. Тоді дама просила, щоби їй позволили поговорити з начальником головної тюремної управи. Інспектор, порозумівшись з начальником Максимовским, сказав дамі, що їда буде поліпшена, але дама сим не задовольнилась, а все бажала особисто побалакати з Максимовским. Коло 5 год. з кабінету вийшов начальник Максимовский. Дама виступила в перед і вистрілила з бравнінґа до него; куля попала в лице і пройшла в мозок. Максимовский упав. Прибіг начальник московскої тюрми. Дама вистрілила ще чотири рази і тоді єї вхопили сторожі. Максимовского відвезли до шпиталю, де він до двох годин помер. При слідстві звернули увагу на те, що дама хоче освободити руки і приклаcти їх до грудий. При особистій ревізиї знайдено у неї на грудех другий револьвер та білий ґумовий мішочок. Закликаний технік охоронного виділу обережно скинув мішочок і в нім найдено повно екрадинаміту величезної сили. За потягненем нитки динаміт мав експльодувати, розриваючи женщину і поліцийників. Однак до самоубийства не допустили, щоби виявницю замаху повісити. Вирок запав і єго виконано в часі тої самої доби. При слідстві і судовій розправі обжалувана не зізнала нічого і йшла на смерть з усьмішкою на лици. Була членом північної боевої орґанізациї і убила Максимовского за погром, зроблений каторжникам Акутаю та кроваву тобольску лазню. Виновниця замаху була молода, незвичайно гарна панна і звала ся Рогозина.

— **Пригода Американця в Киеві.** Заступник одної американьскої фірми, якийсь Ґрін (Green), прибув в інтересах фірми до Киева. Зараз того самого дня вибрав ся вечером на вечеру. Коли вертав до готелю, напало на него на Бібіковскім бульварі кількох опришків, котрі повалили єго на землю і забрали єму годинник та 630 рублів. Охолонувши зі страху, Американець звернув ся з жалобою до найблизшого поліцианта. А що вмів лиш по анґлійски, то предложив в тій мові свою жалобу, ґестикулюючи при тім широко руками. Поліцианта не зрозумів очевидно нічого і завів Американця на інспекцию поліциї. Тут застали якогось чоловіка, котрого Ґрін взяв за рабівника і вхопивши єго за руку, почав домагати ся, очевидно по анґлійски, зрабованих гроший. Поліциант, що стояв біля него, а також єго товариш не зрозуміли дальше нічого і оден з них ударив Ґріна в лице. Однак на тім не скінчило ся. Американця всадили до арешту, де він пересидів яко підозріла людина до рана. На другий день перевели єго до слідчого відділу, щоби списати з ним протокол та відфотоґрафувати єго, і аж тут при помочи товмача ціла річ вияснила ся.

Телеґрами.

Відень 4 падолиста. Перший раз по своїй недузі приймив Цісар вчера бар. Еренталя, а нині президента міністрів бар. Бека на приватних авдиенциях.

Петербург 4 падолиста. Надія, що сегорічна збірка буде ліпша, не єсть достаточно оправдана. Правда, що після урядових дат сегорічні жнива були кругло о 10% обильнійші як торічні, але мимо того позістають ще позаду за пересічними з попередних 5 літ. Той чинник збірки в Росиї сходить ся в сім році з лихим вислідком жнив в західній Европі, Америці та Індиях зі злими виглядами на жнива в Австриї. Дорожня на межинароднім торзі збіжевім обняла також росийске збіже, котрого ціни нечувано підскочили. В виду того правительство скликало конференцию представителів всіляких галузий адміністрациї, під проводом міністра торговлі, котра ствердила, що надмірні ціни збіжа в Росиї суть наслідком як спекуляциї так і вивозу. Предложене заказаня вивозу з портів Чорного моря відкинено, бо то могло би подібно як в 1891 р. довести до утрати торгів заграничних і обнизити ціну росийского збіжа. На дальших засіданях конференциї, на котрих будуть розбирати ся зарядженя против звижки цін збіжа, возьмуть участь репрезентанти земств, міст і осередків промислових, як також представителі знатнійших комітетів біржевих.

Москва 4 падолиста. На одній з головних улиць напали 3 розбишаки в білий день на артельщика, убили єго якимсь тупим знарядом і зрабували 3356 рублів.

Вашінґтон 4 падолиста. Поважні круги фінансові упросили президента Рузвельта, щоби скликав надзвичайну сесию конґресу з причини фінансової ситуациї в Америці.

Берно (швайцарске) 4 падолиста. При вчерашнім голосованю народнім принято новий закон войсковий 326.000 голосів против 26.400.

Бурж 4 падолиста. На тутешній площи вправ артилериї експльодував ґранат. Вибух наступив підчас перевоженя возом 20 мелінітових ґранатів і був так сильний, що було єго чути на 10 кільометрів довкола. Сім осіб згинуло а три тяжко зранені.

Катеринослав 4 падолиста. На стациї Чаплино 6 розбишаків задержало поїзд і ограбило стражника зелізничого, котрий віз 27.000 рублів. — В охрестности Гуляйполя розбишаки напали на їдучий на дворець віз почтовий, убили почтиліона і забрали мішок з листами але без гроший.

Рух поїздів зелізничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в неділї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Ловиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).